

POR
POJ
NET

Jako część polsko-portugalskiego projektu dotyczącego nowych form sieciowości, POR-POL NET stanowi przestrzeń konfrontacji dzieł artystów wizualnych i poetów posługujących się w swojej pracy językiem kultury sieciowej. Choć prace tego rodzaju są obecne zarówno w kontekście galeryjnym, jak i akademickim co najmniej od lat 90. XX wieku, naszym celem jest pokazanie przede wszystkim młodych pokoleń zarówno profesjonalnych artystów jak i amatorów oraz zaprezentowanie przekrojowych prac związanych ze zjawiskami internetowymi, które mogą sprowokować do refleksji nad współczesnymi strategiami networkingu i procesami powstawania tego, co Trevor J. Blank definiuje jako cyfrowe kultury wernakularne (*digital vernacular cultures*).

Wystawa gra zatem z mnożeniem i rekonfigurowaniem możliwych połączeń między artystami, ideami, technikami i treściami inspirowanymi współczesną kulturą internetową. Prezentowane w jej kontekście dzieła nawiązują do hybrydyczności, rekombinacji, pasożytnictwa i multilinearności jako ważnych strategii artystycznych, często idących w parze z zawiązywaniem nowych, oddolnych inicjatyw oraz roli rozmaitych technologii w podtrzymywaniu bądź modyfikowaniu tego typu połączeń. Skupiając ponad 20 twórców pracujących w różnych mediach oraz prezentując ich prace w sposób symultaniczny w kilkunastu przestrzeniach rozproszonych po dwóch stronach kontynentu, sama służy za ćwiczenie w ustanawianiu form bez jasno ustalonego centrum.

Dodatkową wariację wokół wystaw w przestrzeni rzeczywistej prezentuje wirtualna ekspozycja w galerii prowadzonej przez Piotra Kopika – Kliki i Obroty [klikiiobroty.eu]. To tam, w gąszczu minerałów (wydobywanej w Polsce miedzi oraz pozyskiwanego na terenach portugalskich litu) prezentują swoje prace wszyscy zaproszeni do projektu artyści.

Magda Górka

Gdy byłem dzieckiem, Internet – wówczas coś nieoczywistego, hit, nowinka, ekscytujący i wciąż niezbadany, nierozpoznany kulturowo teren – był nierzadko opisywany w podobnych kategoriach, jak niegdyś telegraf czy telefon: jako narzędzie łączące ze sobą ludzi z najodleglejszych zakątków świata, dające użytkownikom dostęp do innych krajów, języków, wiedzy. Niewiele jeszcze się wówczas mówiło o drugiej stronie tegoż medalu: o nieprzebranej przestrzeni Sieci jako o wielkiej, wielowymiarowej pustce. Mam na myśli np. pustkę sensu, tj. trudność odnalezienia w masie treści czegoś rzeczywiście wartościowego. Jest też pustka relacji, czyli konstatacja, że multum połączeń w sieciach społecznościowych to tak naprawdę sieć pozorów, życie towarzyskie w swej najbardziej karykaturalnej, powierzchownej formie. Okazuje się zatem, że ludzki wirtual jest pod wieloma względami podobny do ludzkiego świata realnego: można w nim znaleźć perły wiedzy nie wychodząc w domu, ale można też stracić masę czasu płynąc przez morze szytu. Można na łączach odnaleźć miłość, ale jest się też (a przynajmniej bywa) straszliwie samotną.

Miniwystawa, którą przygotowaliśmy w ULu jako jedną z odnóg projektu POR-POL NET jest zatem trochę jednostronna. Praca Aliny Śmietany to skryta mantra o samotności i oczekiwaniu. Wideo Pedro Ferreiry poświęcone jest nudzie, natomiast interaktywna realizacja wr3ad1ng d1g1t5, Tomasa Dalasińskiego i Agnieszki Bykowskiej mówi o dystansie oraz próbie zbudowania sensu z rozsypanych elementów. Nie jest to jednak wystawa krytyczna – gdybym chciał krytykować kulturę Internetu, to znalazłoby się *gros* znacznie cięższych ujęć tematu; raczej próba pokazania, że najciekawsze rzeczy w Sieci dzieją się tam, gdzie brak ślepego entuzjazmu, gdzie wkradają się *tristes tropiques*.

Piotr Szymon Mańczak

wr3ad1ng d1g1t5 (Marques, Gago, Santa Cruz)
/ Agnieszka Bykowska / Tomasz Dalasiński

Zwrotnica

aplikacja, wiersze Agnieszki Bykowskiej (PL), Any Gago (PT), Diogo Marquesa (PT), Tomasza Dalasińskiego (PL)

(2023)

„Zwrotnica” to cyberliteracka praca zgłębiająca pojęcie inności poprzez użycie wielu transgranicznych punktów widzenia. Wykorzystując ideę osoby piszącej tak, jak gdyby obserwowała sama siebie z innego kraju, a jednocześnie doświadczającej perspektywy kogoś z zewnątrz, „Zwrotnica” stara się rzucić wyzwanie konwencjonalnym pojęciom tożsamości, kultury i przynależności. Dzięki zastosowaniu technologii i poezji ma animować grę pomiędzy samoświadomością czytelnika-piszącego, a percepcją innych. Celem jest głębsze zrozumienie wpływu, jaki mają czynniki zewnętrzne i konteksty kultury na własny ogląd jednostki.

Alina Śmietana (PL)

jeszcze się nie zakochałam

obiekt 3,5 × 18 × 15 cm, papier, metal (2023)

Zaczęłam rysować serduszka z nudów w 2018. A wzrok obserwatorek_ów zagląających przez ramię zawsze ma coś do powiedzenia. Zorganizowałam sobie teraz miejsce na zbieranie tych mantryzowanych wrywków.

Pedro Ferreira (PT)

Rzeczy, które robię, gdy się nudzę

wideo 27', found footage (2017–2022)

Praca „Rzeczy, które robię, gdy się nudzę” podnosi temat związku vlogerów z poczuciem nudy. Jest to kompilacja jutubowych filmików posiadających mniej niż 100 (niekiedy nawet zero) wyświetleń. Materiał podkreśla samoświadomość vlogerów w ich performatywnych deklaracjach znudzenia wygłaszanych podczas pełnego nadziei wpatrywania się we własny obraz na ekranie. Jest to nadzieja na bycie oglądanym, subskrybowaną, komentowaną, lubianym, szereowanym, obserwowanym przez innych. Praca stawia tezę, że poczucie znudzenia w mediach społecznościowych, czy ogólnie w Internecie, jest w kontekście codzienności przesiąkniętej cyfrowymi technologiami częścią post-cyfrowego rozczarowania światem wirtualnym, który poniósł porażkę na polu dostarczenia swoim użytkownikom rozrywki.

Pedro Ferreira (PT)

Skrolując

wideo 10' (2022)

Intymna relacja z paskiem przewijania. Niekończący się skrol w mediach społecznościowych został zaprojektowany po to, aby jak najdłużej utrzymywać uwagę użytkowników i uzależniać ich od korzystania z platformy. W pracy Ferreiry pasek przewijania staje się fizycznym obiektem zainspirowanym przez doświadczenie jego wciągającej mocy. Element interfejsu „przeciekł” do fizycznej rzeczywistości aby jako obiekt stać się narzędziem krytycznej refleksji nad paraliżującym wpływem nieskończonego skrolowania przykuwającego użytkowników do określonej społecznościowej sieci.

„POR-POL NET”

14—30 czerwca 2023 r.

porpol.net

artyści_tki

Pedro Ferreira • Alina Śmietana

ur3ad1ng d1g1t5 (Marques, Gago, Santa Cruz)

Agnieszka Bykowska • Tomasz Dalasiński

kurator

Piotr Szymon Mańczak

UL

adres	ul. Św. Barbary 3 80—753 Gdańsk
telefon/sms	660 811 584 / 667 507 629
e—mail	ul.galeria@gmail.com
instagram	@galeriaul
www	ul.gda.pl